

DEILIG ER JORDEN

Deilig er jorden, prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilgrimsgang!
Gjennom de fagre riker på jorden
går vi til paradiset med sang.

Tider skal komme, tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang;
aldri forstummer tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden, menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født!

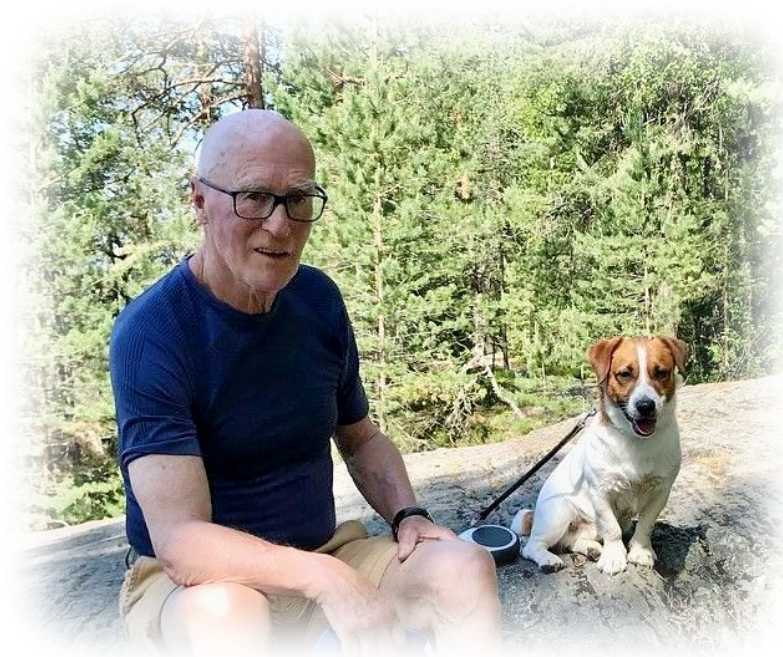
*Alle er velkommen til minnesamvær
på Alta folkehøgskole etter begravelsen.
Adresse: Øytunveien 101, 9518 Alta*

*Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien*

*Prest: Ivar Smedsrød
Organist: Kelemen Mátis
Kirketjener: Per Ulvund
Trompetist: Tommy André Evensen*

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Jakob Arnfinn Bjørshol

★ 25.07.1940 † 10.11.2023

*Elvebakken kirke
fredag 17. november*

TIL EN STAD JEG ER PÅ VANDRING

Til en stad jeg er på vandring, synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring, der hvor roser aldri dør.

Refr.:

Her de blomstrer vår og sommer snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring, der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme dit hvor roser aldri dør.

Refr.

Snart jeg når den skjønnne staden, all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter - der hvor roser aldri dør.

Refr.

Osborn/Miller/D. Bergagård

GJE MEG HANDA DI, VEN

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.

Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

T/M: Sondre Brattland

NÆRMERE DEG, MIN GUD

Nærmere deg, min Gud, nærmere deg,
om det et kors enn er som løfter meg!
Synes meg veien trang, er det dog all min sang:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Vandrer jeg viden om, solen går ned,
mørkt blir det, kun en sten å hvile ved.
I nattens dyp til meg finner du, Gud, din vei.
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Stigen jeg skuer reist mot himlen opp.
Englene ferdes der til høyest topp.
Nåde er all din vei, oppad den fører meg,
nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Derfor med våkent sinn, fullt av din pris,
bygger et Betel jeg på Jakobs vis.
Alter blir stenen meg, pilgrimen takker deg:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Evige Gud, til deg lengter min sjel.
Herre, du alltid er min lodd og del.
Tung eller lett min gang, alltid det blir min sang:
Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

T Sarab Adams 1840 - M Lowell Mason 1856